

Analiza matematyczna I.2 = gwiazdka

Zasady zaliczania

- jedno kolokwium max 30 p.
  - Ćwiczenia
(zadania domowe,
aktywność) max 30 p.
  - egzamin pisemny max 40 p.
-
- 100 p.

Na podstawie tych punktów podam
następnie propozycję ocen, ale oprócz egzaminu
pisemnego przewiduję dla wszystkich egzaminu
ustny, na którym ocena może wzrosnąć,
a w drastycznych przypadkach - również uke
obniżeniu.

Zbiory i funkcje wypukłe

Przypomnienie

• niech $x, y \in \mathbb{R}^n$. Odcinek o końcach w x i y to zbiór $[x, y] = \{ \alpha x + (1-\alpha)y : \alpha \in [0, 1] \subset \mathbb{R} \}$

• $A \subset \mathbb{R}^n$ jest wypukły, gdy dla każdego $x, y \in A$ zachodzi $[x, y] \subset A$, czyli gdy

$$\forall x, y \in A \quad \forall \alpha \in [0, 1] \quad \alpha x + (1-\alpha)y \in A.$$

• część wspólna dowolnej rodziny zbiorów wypukłych jest zbiorem wypukłym.

• Niech $A \subset \mathbb{R}^n$ będzie wypukły.

$f: A \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy wypukła, gdy

$$\forall x, y \in A \quad \forall \alpha \in [0, 1] \quad f(\alpha x + (1-\alpha)y) \stackrel{(*)}{\leq} \alpha f(x) + (1-\alpha)f(y)$$

Jest jasne, że gdy $\bullet) x = y$ lub $\bullet\bullet) \alpha \in \{0, 1\}$, w $(*)$ jest równość. Jeżeli poza tymi przypadkami w $(*)$ jest ostra nierówność, to mówimy, że f jest ściśle wypukła.

• odwracając nierówność $(*)$ dostajemy definicję funkcji wklęsłej (odp. ściśle wklęsłej).

• twierdzenie (kryterium półówkowe)

Jeżeli $A \subset \mathbb{R}$ jest wypukły ($\Rightarrow$ jest przedziałem) i $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła, to

f jest wypukła $\Leftrightarrow \forall_{x,y \in A} f\left(\frac{x+y}{2}\right) \leq \frac{f(x) + f(y)}{2}$

f jest ściśle wypukła $\Leftrightarrow \forall_{\substack{x,y \in A \\ x \neq y}} f\left(\frac{x+y}{2}\right) < \frac{f(x) + f(y)}{2}$.

- korzystając z kryt. półówkowego wykorzystaliśmy
  - wypukłość (ściśle) $\exp(x)$ i x^2
  - wklęsłość (ściśle) $\sqrt{x}$ i $\ln x$

• nierówność Jensena:

Jeżeli $A \subset \mathbb{R}^n$ jest zbiorem wypukłym, $m \in \mathbb{N}$

$x_1, \dots, x_m \in A$, $\alpha_1, \dots, \alpha_m \geq 0$, $\alpha_1 + \dots + \alpha_m = 1$

i $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest wypukła, to

$$f(\alpha_1 x_1 + \dots + \alpha_m x_m) \stackrel{(*)}{\leq} \alpha_1 f(x_1) + \dots + \alpha_m f(x_m)$$

Jeżeli f jest ściśle wypukła, to w (*) jest równość tylko gdy

•) wszystkie x_i t.j. $\alpha_i \neq 0$ są sobie równe
lub •) dla pewnego $j \in \{1, \dots, m\}$ $\alpha_j = 1$ (a pozostałe są równe 0)

Dla funkcji wklęsłych (i ściśle wklęsłych) zachodzi analogiczne twierdzenie, tylko nierówność w (*) jest w przeciwną stronę.

Zastosowania nier. Jensena (i ogólniej wklęsłości i wypukłości)

• nier. Younga

William Henry Young (1863-1942)

Niech $p, q > 1$, $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$.

Nównas dla dowolnych nieujemnych x, y mamy

$$xy \leq \frac{1}{p} x^p + \frac{1}{q} y^q$$

Dowód: $\ln\left(\frac{1}{p} x^p + \frac{1}{q} y^q\right) \geq \frac{1}{p} \ln x^p + \frac{1}{q} \ln y^q = \ln xy$
↑
wklęsłość logarytmu

a że $\ln$ jest funkcją rosnącą, to $\frac{1}{p} x^p + \frac{1}{q} y^q \geq xy$

Nietrudno sprawdzić, że równość zachodzi wtedy i tylko wtedy, gdy $x^p = y^q$.

Trochę inny dowód - zadanko:

Krok 1 (ogólnienie nier. Bernoulliego) Wykazać, że dla $t \geq -1$ i $\alpha \in (0, 1)$ zachodzi $(1+t)^\alpha \leq 1 + \alpha t$

Krok 2 Udowodnić nier. Younga stosując u.n.B.

$$z \quad t = \frac{x^p}{y^q} - 1 \quad \text{i} \quad \alpha = \frac{1}{p}.$$

nierówność Höldera   Niech $p, q \geq 1$, $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$

Dla dowolnych $x_1, \dots, x_m, y_1, \dots, y_m \geq 0$ zachodzi nierówność

$$\sum_{i=1}^m x_i y_i \leq \left(\sum_{i=1}^m x_i^p \right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^m y_i^q \right)^{1/q}$$

Dowód: Oznaczmy $A = \sum_{i=1}^m x_i^p$, $B = \sum_{i=1}^m y_i^q$

i założymy na początek, że $A=B=1$. Wtedy

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^m x_i y_i &\stackrel{n.Y.}{\leq} \sum_{i=1}^m \left(\frac{1}{p} x_i^p + \frac{1}{q} y_i^q \right) = \frac{1}{p} \cdot A + \frac{1}{q} \cdot B = 1 = A^{1/p} B^{1/q} \\ &= \left(\sum_{i=1}^m x_i^p \right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^m y_i^q \right)^{1/q}. \quad (\star) \end{aligned}$$

Dalej, jeżeli $A=0$, to wszystkie x_i są równe 0 i nier. Höldera zachodzi; analogicznie gdy $B=0$.

Jeżeli zaś $A, B > 0$, to niech $a_i = x_i / A^{1/p}$, $b_i = y_i / B^{1/q}$.

Wtedy $\sum_{i=1}^m a_i^p = 1$, $\sum_{i=1}^m b_i^q = 1$, więc możemy

zastosować $(\star)$ (z a_i oraz b_i w miejsce x_i i y_i)

$$\sum_{i=1}^m a_i b_i \leq \left(\sum_{i=1}^m a_i^p \right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^m b_i^q \right)^{1/q} = 1$$

$\parallel$
 $\sum_{i=1}^m \frac{x_i}{A^{1/p}} \cdot \frac{y_i}{B^{1/q}}$ i mnożąc obie strony przez $A^{1/p} B^{1/q}$ dostajemy tezę.

To powyżej to nierówność Höldera dla sum skończonych. Przechodząc z m do ∞ lub po prostu

powtarzając dowód dostajemy nier. Höldera dla szeregów:

Tw. Niech $\sum_{i=1}^{\infty} x_i$ i $\sum_{i=1}^{\infty} y_i$ będą szeregami takimi,

$$\text{że } \sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p < \infty \quad \text{i} \quad \sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^q < \infty \quad \left(\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1, \right. \\ \left. p, q > 1 \right)$$

Wówczas szereg $\sum_{i=1}^{\infty} x_i y_i$ jest zbieżny
bezwzględnie i

$$\left| \sum_{i=1}^{\infty} x_i y_i \right| \leq \sum_{i=1}^{\infty} |x_i y_i| \leq \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p \right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^q \right)^{1/q}.$$

W przyszłości obejrzmy jeszcze inne wersje nier. Höldera;
wszystkie dowodzą się w ten sam sposób.

Zadanie: Kiedy w nier. Höldera zachodzi równość?

Nierówność Minkowskiego

Niech $p \geq 1$ i niech (x_i) oraz (y_i) będą takimi ciągami liczb rzeczywistych (lub zespolonych - bez zmian w dowodzie), że $\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p < \infty$ i $\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^p < \infty$.

Wówczas szereg $\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p$ jest zbieżny i

$$\left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p \right)^{1/p} \leq \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p \right)^{1/p} + \left(\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^p \right)^{1/p}.$$

Uwagi: • Biorąc ciągi (x_i) i (y_i) tż $x_i = y_i = 0$
dla $i > n$ dostajemy wersję dla sum skończonych

• Dla $p=1$ nierówność Minkowskiego wynika
natychmiast z nier. trójkąta $|x_i + y_i| \leq |x_i| + |y_i|$

Dowód (dla $p > 1$)

Jeżeli lewa strona nier. Minkowskiego jest równa 0, to nierówność zachodzi (prawa strona jest nieujemna). Założymy zatem, że

$$\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p > 0; \text{ niech } q = \frac{p}{p-1} \quad \left(\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1\right)$$

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p &= \sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i| |x_i + y_i|^{p-1} \stackrel{n.\Delta}{\leq} \sum_{i=1}^{\infty} |x_i| |x_i + y_i|^{p-1} + \\ &+ \sum_{i=1}^{\infty} |y_i| |x_i + y_i|^{p-1} \stackrel{n.H.}{\leq} \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p\right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^{\overbrace{(p-1)q}^p}\right)^{1/q} \\ &+ \left(\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^p\right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^{(p-1)q}\right)^{1/q} \end{aligned}$$

$$= \left(\left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p\right)^{1/p} + \left(\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^p\right)^{1/p} \right) \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p\right)^{1/q}$$

Dieliąc obie strony przez $\left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p\right)^{1/q}$ dostajemy po prawej to, co trzeba, a po lewej

$$\left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p\right)^{1 - \frac{1}{q}} = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p\right)^{1/p}$$

□.

Zadania

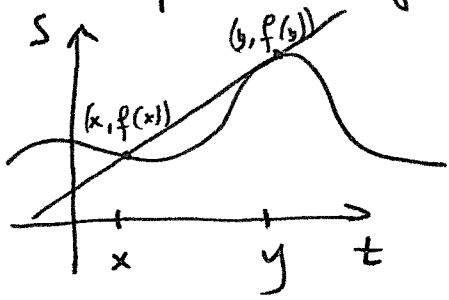
- Kiedy w nier. Minkowskiego zachodzi równość?
- Wykazać, że dla $p \in (0, 1)$ nierówność Minkowskiego zachodzi w przeciwną stronę:

$$\left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i + y_i|^p\right)^{1/p} \geq \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p\right)^{1/p} + \left(\sum_{i=1}^{\infty} |y_i|^p\right)^{1/p}.$$

Niech $P \subset \mathbb{R}$ będzie przedziałem, $f: P \rightarrow \mathbb{R}$.

Wówczas różnicowy funkcji f w punktach $x, y \in P$, $x \neq y$,
to $I_f(x, y) = \frac{f(x) - f(y)}{x - y}$. Ma on ważną

interpretację geometryczną:

Nietrudno sprawdzić, że sieczna
wykreśluje funkcji f przechodząca
przez punkty $(x, f(x))$ i $(y, f(y))$

ma wzór $s = \frac{f(x) - f(y)}{x - y} (t - y) + f(y) = I_f(x, y)(t - y) +$

$I_f(x, y)$ $+ f(y)$

wiec iloraz różnicowy to współczynnik kierunkowy
siecznej przechodzącej przez punkty na wykresie f
leżące nad x i y .

Funkcje wypukłe i ściśle wypukłe możemy
scharakteryzować poprzez zachowanie ich ilorazów
różnicowych. Zauważamy, że I_f możemy traktować
jako funkcję dwóch zmiennych x, y określonych na
 $P \times P \setminus D$, gdzie $D = \{(x, x) : x \in P\} \subset P \times P$ jest przekształcenie.

Twierdzenie (Lemat o monotoniczności ilorazów różnicowych)

Funkcja $f: P \rightarrow \mathbb{R}$ jest wypukła (odp. ściśle wypukła) wtedy i tylko wtedy, gdy $I_f: P \times P \setminus D \rightarrow \mathbb{R}$ jest niemalejąca (odp. rosnąca) funkcją każdej ze swoich dwóch zmiennych.

Dowód

Zacznijmy od prostszego kierunku: załóżmy, że I_f jest niemalejąca (odp. rosnąca) funkcją każdej ze zmiennych. Niech $x, y \in P$; $\alpha \in [0, 1]$.

Możemy b.s.o. założyć, że $x \leq y$; oznaczmy $z = \alpha x + (1-\alpha)y$ ($x \leq z \leq y$)
Z założenia $I_f(z, x) \stackrel{(\circ)}{\leq} I_f(y, x)$, czyli

$$\frac{f(z) - f(x)}{z - x} \stackrel{(\circ)}{\leq} \frac{f(y) - f(x)}{y - x}$$

$$\begin{aligned} f(\alpha x + (1-\alpha)y) = f(z) &\stackrel{(\circ)}{\leq} f(x) + \frac{z-x}{y-x} (f(y) - f(x)) \\ &= \left(1 - \frac{z-x}{y-x}\right) f(x) + \frac{z-x}{y-x} f(y) \end{aligned}$$

Mamy jednak $\frac{z-x}{y-x} = \frac{(1-\alpha)(y-x)}{y-x} = 1-\alpha$, więc

$$f(\alpha x + (1-\alpha)y) \stackrel{(\circ)}{\leq} \alpha f(x) + (1-\alpha) f(y).$$

Jeżeli I_f jest rosnąca funkcją pierwszej zmiennej, $x < y$ oraz $\alpha \in (0, 1)$, możemy powtórzyć powyższe

rozumowanie zastępując $\leq$ przez $<$.

W ten sposób wykazujemy, że f jest wypukła, a gdy I_f jest rosnącą funkcją pierwszej zmiennej - ściśle wypukła.

Odwracając to rozumowanie otrzymujemy

Lemat: Jeżeli $f: P \rightarrow \mathbb{R}$ jest wypukła, $x, y \in P$, $x < y$ i $z \in (x, y)$, to

$\circ) I_f(x, z) \leq I_f(x, y)$ $\circ\circ) I_f(x, y) \leq I_f(z, y)$
i gdy f jest ściśle wypukła, to nierówności te są ostre.

Dla pozostałości napiszemy dowód lematu:

Skoro $z \in (x, y)$, to $z = \alpha x + (1-\alpha)y$, gdzie $\alpha = \frac{y-z}{y-x}$, $1-\alpha = \frac{z-x}{y-x}$, więc

$f(z) = f(\alpha x + (1-\alpha)y) \stackrel{(\circ)}{\leq} \alpha f(x) + (1-\alpha)f(y)$
czyli równoważenie

$$\begin{aligned} I_f(x, z) &= \frac{f(z) - f(x)}{z - x} \stackrel{(\circ)}{\leq} \frac{\alpha f(x) + (1-\alpha)f(y) - f(x)}{z - x} = \\ &= \frac{1-\alpha}{z-x} (f(y) - f(x)) = \frac{f(y) - f(x)}{y-x} \\ &= I_f(x, y) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} i) I_f(z, y) &= \frac{f(y) - f(z)}{y-z} \stackrel{(\circ)}{\geq} \frac{f(y) - \alpha f(x) - (1-\alpha)f(y)}{y-z} = \\ &= \frac{\alpha}{y-z} (f(y) - f(x)) = \frac{f(y) - f(x)}{y-x} = I_f(x, y) \end{aligned}$$

Z lematu twierdzenie o monotoniczności iteratów różnicowych wynika już bardzo szybko:

Niech $f: P \rightarrow \mathbb{R}$ będzie wypukła,
 $x, y, u, v \in P$, $x \neq y$, $u \neq v$.

Wykażemy, że jeżeli $x \leq u$, $y \leq v$, to
 $I_f(x, y) \stackrel{(*)}{\leq} I_f(u, v)$, a gdy f jest ściśle
wypukła, to w $(*)$ równość zachodzi
wtedy i tylko wtedy, gdy $x = u$, $y = v$.

Bez straty ogólności możemy założyć, że $x < y$
(bo $I_f(x, y) = I_f(y, x)$), wtedy $x < y \leq v$.

Jeżeli $y = v$, to $I_f(x, y) = I_f(x, v)$,
a gdy $y < v$, to $y \in (x, v)$ i z lematu
 $I_f(x, y) \stackrel{(\circ)}{\leq} I_f(x, v)$.

Wiemy, że $u \geq x$, więc albo $u > v$,

wtedy $I_f(x, v) \stackrel{(\circ)}{\leq} I_f(x, u) \stackrel{(\circ)}{\leq} I_f(v, u) = I_f(v, v)$
(obie nier. z lematu)

albo $v > u$, wtedy $I_f(x, v) \stackrel{(\circ)}{\leq} I_f(u, v)$

i niebawem sprawdzić, że nierówności ozn. $(\circ)$ są
dla f ściśle wypukłej są ostre, chyba, że odp. $x = u$
 $y = v$ $\square$

Wniosek: funkcja wypukła na przedziale otwartym jest na nim ciągła.

Dowód Niech $f: (a, b) \rightarrow \mathbb{R}$ będzie wypukła. Ustalmy dowolne $u, v \in (a, b)$ tż $u < v$ i doberzemy do u i v $t, s \in (a, b)$ tż $a < t < u < v < s < b$.

Wtedy dla dowol. $x, y \in [u, v]$ mamy

$$I_f(t, u) \leq I_f(x, y) \leq I_f(v, s)$$

(z tw. o monot. iterarów różnicowych),

wzsc

$$\left| \frac{f(x) - f(y)}{x - y} \right| \leq \max \left(|I_f(t, u)|, |I_f(v, s)| \right)$$

ozn. L , nie zależy od x i y

czyli $|f(x) - f(y)| \leq L \cdot |x - y|$

To dowodzi, że f spełnia na $[u, v]$ war. Lipschitza - jest więc na $[u, v]$ ciągła.

Dla dowolnego $z \in (a, b)$ znajdziemy $u, v \in (a, b)$ tż $a < u < z < v < b \Rightarrow f$ jest ciągła na $[u, v]$, jest więc ciągła w z .

Stąd f jest ciągła na (a, b) .

□.

Co się dzieje z sieczną wykresem funkcji f , przechodzącą przez punkty $(x, f(x))$ i $(y, f(x))$, gdy punkt y zbliża się do x ?

Wzór siecznej to, jak już ustaliliśmy,

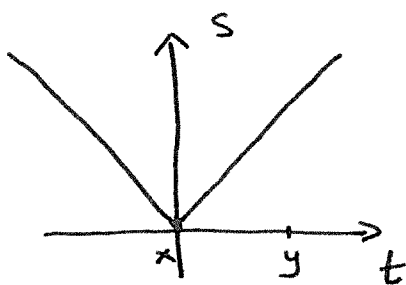
$$s = \frac{f(y) - f(x)}{y - x} (t - x) + f(x)$$

i łatwo, formalnie możemy napisać, że gdy $y \rightarrow x$, to powyższy wzór dąży do

$$s = \lim_{y \rightarrow x} \underbrace{\frac{f(y) - f(x)}{y - x}} \cdot (t - x) + f(x).$$

Ta granica może, ale nie musi istnieć:

Przykład 1 $f(t) = |t|$, $x = 0$

Gdy $y > 0$, $\frac{f(y) - f(x)}{y - x} =$

$$= \frac{|y|}{y} = 1,$$

wzrost
 $\lim_{y \rightarrow x^+} \frac{f(y) - f(x)}{y - x} = 1$

ale dla $y < 0$ $\frac{f(y) - f(x)}{y - x} = \frac{|y|}{y} = -1$

czyli $\lim_{y \rightarrow x^-} \frac{f(y) - f(x)}{y - x} = -1$

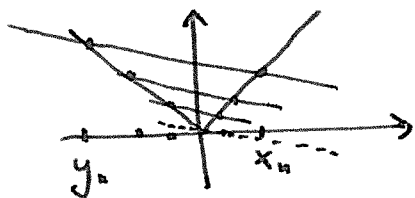
Mamy dwie konkurencyjne granice siecznych - styczne: $s = t$ oraz $s = -t$

(choć gdybyśmy patrzyli na

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{f(y_n) - f(x_n)}{y_n - x_n}$$

dla różnych ciągów
 $x_n, y_n \rightarrow 0$

dostalibyśmy jeszcze więcej możliwych wyników...

Przykład 2

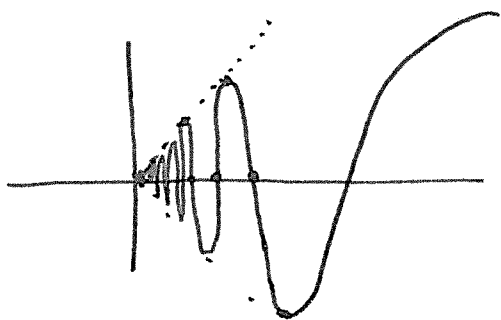
$$f(t) = \begin{cases} t \sin \frac{1}{t} & t \neq 0 \\ 0 & t = 0 \end{cases}, \quad x = 0$$

$$\text{Jeżeli } y_n = \frac{1}{n\pi}, \text{ to } \frac{f(y_n) - f(x)}{y_n - x} = \frac{y_n \sin \frac{1}{y_n}}{y_n} = \sin \frac{1}{y_n} =$$

$$= \sin n\pi = 0$$

$$\text{ale gdy } y_n = \frac{1}{2n\pi + \frac{\pi}{2}},$$

$$\text{to } \frac{f(y_n) - f(x)}{y_n - x} = \sin \frac{1}{y_n} = \sin \left(n\pi + \frac{\pi}{2} \right) = 1$$

i w związku z tym $\lim_{y \rightarrow 0} \frac{f(y) - f(0)}{y - 0}$

nie istnieje.

Definicja

Pochodna funkcji $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ w punkcie $x \in A$

nazywamy $\lim_{y \rightarrow x} \frac{f(y) - f(x)}{y - x}$ ozn. $f'(x)$, $\frac{df}{dx}(x)$, $\left. \frac{df}{dt} \right|_{t=x}$, $f_t(x)$ itp.

Biorąc w tej definicji granicę prawo- lub lewostronną dostajemy definicję pochodnej lewo- lub prawostronnej.

Uwaga: Aby definicja pochodnej miała sens, punkt x musi

-) należeć do A
-) być punktem skupienia A .

Wiemy już, że jeżeli funkcja f ma w punkcie $x \in A$ pochodną $f'(x)$, to sieczna poprowadzona przez punkty $(x, f(x))$, $(y, f(y))$ na wykresie dąży, przy $y \rightarrow x$, do prostej

$$s = f'(x)(t - x) + f(x)$$

Prosta ta nazywamy styczną do wykresu funkcji f w punkcie x .

Operacja obliczania pochodnej nazywamy różniczkowaniem; jeżeli f ma pochodną w x , mówimy, że jest w x różniczkowalna.

Przyzwyczajliśmy się używać x jako zmiennej, więc od teraz będzie obliczać pochodne nie w x , ale w $x_0 \leftarrow$ wyróżniony punkt.

$$f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}$$

często wygodnie też przyjść $x - x_0 = h$

$$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$$

Przykłady

$$1) f(x) = C = \text{const}, \text{ to } f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h} = \frac{C - C}{h} = 0$$

$$2) f(x) = x^a, \text{ to } f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{(x_0 + h)^a - x_0^a}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} x_0^a \frac{(1 + \frac{h}{x_0})^a - 1}{h} = x_0^a \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\exp(a \ln(1 + \frac{h}{x_0})) - 1}{a \ln(1 + \frac{h}{x_0})} \cdot \frac{\ln(1 + \frac{h}{x_0})}{h/x_0} \cdot \frac{a}{x_0} = ax_0^{a-1}$$

$a \in \mathbb{Z}, x < 0$?
 $a \in \mathbb{N}, x \in \mathbb{R}$?

proszę sprawdzić, że wzór wciąż działa

$$3) f(x) = \exp(x)$$

$$f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{e^{x_0 + h} - e^{x_0}}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} e^{x_0} \frac{e^h - 1}{h} = e^{x_0}$$

$$4) f(x) = \ln x$$

$$f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\ln(x_0+h) - \ln x_0}{h} =$$

$$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\ln\left(1 + \frac{h}{x_0}\right)}{h/x_0} \cdot \frac{1}{x_0} = \frac{1}{x_0}$$

$$5) f(x) = \sin x$$

$$f'(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\sin(x_0+h) - \sin x_0}{h} =$$

$$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{2 \sin \frac{h}{2} \cos\left(x_0 + \frac{h}{2}\right)}{h} =$$

$$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{\sin \frac{h}{2}}{\frac{h}{2}} \cdot \cos\left(x_0 + \frac{h}{2}\right) = \cos x_0.$$

6) sprawdzić, że gdy $f(x) = \cos x$,
to $f'(x) = -\sin x$.

Twierdzenie: Jeżeli f jest różniczkowalna
w x_0 , to jest w x_0 ciągła.

Dowód

$$\lim_{y \rightarrow x_0} f(y) = \lim_{y \rightarrow x_0} \left[\underbrace{\frac{f(y) - f(x_0)}{y - x_0}}_{\rightarrow f'(x_0)} \cdot \underbrace{(y - x_0)}_{\rightarrow 0} + f(x_0) \right]$$

$$= 0 \cdot f'(x_0) + f(x_0) = f(x_0).$$

□.

Własności arytmetyczne pochodnej:

Tw. Niech $f, g: A \rightarrow \mathbb{R}$ będą różniczkowalne w $x \in A \cap \text{Acc}A$.

a) dla dowolnych $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ funkcja $\alpha f + \beta g: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest różniczkowalna w x i zachodzi równość

$$(\alpha f + \beta g)'(x) = \alpha f'(x) + \beta g'(x)$$

(czyli różniczkowanie jest operacją liniową)

b) $f \cdot g: A \rightarrow \mathbb{R}$ jest różniczkowalna w x i zachodzi wzór Leibniza

$$(f \cdot g)'(x) = f'(x)g(x) + f(x)g'(x)$$

c) jeżeli $g(x) \neq 0$, to funkcja $\frac{f}{g}: A \setminus \{g=0\} \rightarrow \mathbb{R}$ jest różniczkowalna w x

i

$$\left(\frac{f}{g}\right)'(x) = \frac{f'(x)g(x) - f(x)g'(x)}{(g(x))^2}$$

Uzasadnić, że x jest punktem skupienia tego zbioru